

Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.141/2022/11.

A Fővárosi Ítéltábla a Bittera, Kohlrusz & Tóth Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Kohlrusz Milán és dr. Bendzsel-Zsebik Katalin ügyvédek) által képviselt Felperes (cím2) felperesnek a DLA Piper Posztl, Nemescsói, Györfi-Tóth és Társai Ügyvédi Iroda (Alperes1 képviselőjének címe, ügyintéző: dr. Radics György Viktor ügyvéd) által képviselt Alperes1 (Alperes1 címe) I. rendű, az Ormai, Papp és Társai CMS Cameron McKenna LLP Ügyvédi Iroda (Alperes2 képviselőjének címe, ügyintéző: dr. Ormai Gabriella ügyvéd) által képviselt Alperes2 (Alperes2 címe) II. rendű és az Ormai, Papp és Társai CMS Cameron McKenna LLP Ügyvédi Iroda (Alperes2 képviselőjének címe, ügyintéző: dr. Ormai Gabriella ügyvéd) által képviselt Alperes3 (Alperes3 címe.) III. rendű, valamint a dr. Miskéri Márk ügyvéd (Alperes4 képviselőjének címe) által képviselt Alperes4 (Alperes4 címe) IV. rendű alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és járulékai iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. február 16. napján kelt – a 2022. március 8-án kelt 6.G.41.318/2020/100. számú végzésével kijavított – 6.G.40.318/2020/98. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett – a perköltségre vonatkozó – rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 250.000 (kétszázötvenezer) forint + áfa, a II-III-IV. rendű alpereseknek személyenként 250.000 (kétszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint felperes a máltai befektetési alap befektetési alap egyik befektetője. A befektetési alap I. rendű alperes kizárólagos részvényese, I. rendű alperes a III. rendű alperes 90 %-os, a II. rendű alperes a III. rendű alperes 10 %-os tagja. A felperes a Máltai Polgári Bíróság Első Kollégiuma előtt 923/2017. ügyszámon kártérítési pert indított a befektetési alap és másik öt alperes ellen. A

máltai bíróság 2019. december 19-én ideiglenes intézkedéssel megtiltotta I. rendű alperes számára, hogy bármely módon, jogcímen harmadik félre ruházza III. rendű alperes üzletrészét, arról bármely módon rendelkezzen.

[2] A III. és IV. rendű alperes a III. rendű alperes tulajdonában álló helyrajzi szám helyrajzi szám alatt felvett, természetben a cím3 szám alatt található ingatlanra, a Alperes3-ra 2020. július 21-én adásvételi szerződést kötött. A Alperes3 tulajdoni lapján IV. rendű alperes tulajdonjoga bejegyzésére irányuló kérelem széljegyen bejegyzésre került. A máltai bíróság 2020. augusztus 25-én hozott végzésével felperesnek a Alperes3 eladását megakadályozó tiltó végzés kibocsátása iránti kérelmét elutasította.

[3] A III. rendű alperes a IV. rendű alpereshez intézett 2021. február 26-i nyilatkozatával az adásvételi szerződéstől elállt, és a szerződés aláírásával egyidejűleg letétbe helyezett a III-IV. rendű alperes aláírásával ellátott tulajdonjog bejegyzési kérelem visszavonásra került. A közös kérelmet a földhivatalhoz 2021. március 2-án nyújtották be, a földhivatal a visszavonási kérelmet feljegyezte és a széljegyet törölte.

[4] Felperes keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes a III. rendű alperes azon taggyűlési határozatának megszavazásakor, melyben III. rendű alperes tulajdonában lévő Alperes3 tulajdonjogának IV. rendű alperes részére történő átruházásáról döntött, tagsági jogait joggal való visszaéléssel gyakorolta. Kérte annak megállapítását, hogy a III-IV. rendű alperes által kötött adásvételi szerződés érvénytelen. Kérte a II. rendű alperest ennek türéseire kötelezni. Annak megállapítását is kérte, hogy I. rendű alperesnek a III. rendű alperes taggyűlésén hozott tagsági döntése a III. rendű alperes adásvételi szerződés kötéseire irányuló magatartása miatt felperest érintő károsodás veszélye áll fenn. Kérte eltiltani a III. rendű alperest attól, hogy a IV. rendű alperes részére kiadja a tulajdonjog bejegyzéséhez szükséges engedélyt. Kérte a II-IV. rendű alperest ennek türéseire kötelezni, továbbá kérte alperesek perköltségben marasztalását.

[5] A felperes a pertárgy értékét a Alperes3 általa ismert becsült értékét alapul véve 19.374.696.000 forintban határozta meg.

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes ideiglenes intézkedés és biztosítási intézkedés iránti kérelmét elutasította. A perfeljegyzés iránti kérelemnek helyt adott, az elsőfokú bíróság végzését azonban a Fővárosi Ítéltábla megváltoztatta és a felperes perfeljegyzés iránti kérelmét elutasította.

[7] A kereset iktatására 2020. augusztus 11-én került sor. Az alperesek a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérték. Alperesek előadták, hogy a perbeli adásvételi szerződés III. rendű alperes 2021. február 26-án kelt elállása folytán megszűnt, a per okafogyottá vált. A felperes erre tekintettel 2021. május 20-án kelt nyilatkozatával kérte a

per megszüntetését, előadva, alperesek teljesítése folytán hozzájárulásuk nem szükséges. A perköltséget nekik kell viselni. Alperesek vitatták, hogy a permegszüntetéshez nem kellene a hozzájárulásuk, a permegszüntetéshez nem járultak hozzá, kérték a kereset érdemi elbírálását és a kereset elutasítását.

[8] Az elsőfokú bíróság a 2022. március 8-án kelt 6.G.41.318/2020/100. számú végzésével kijavított 2022. február 16-án kelt 98. sorszámú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., II., III. és IV. rendű alperesnek személyenként 10.000.000 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság a perköltséggel kapcsolatos döntését azzal indokolta, a felperes pervesztes lett, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles viselni a per folyamán felmerült költségeit és megtéríteni az alperesek perköltségét. Az alperesek által felszámított képviseleti költséget a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérlegeléssel határozta meg, tekintetbe véve a perértéket és azt, hogy a per folyamán az ellenkérelem előterjesztését követően a felperes elállt, és így további érdemi előkészítő irat nem vált szükségessé.

[9] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Fellebbezése a per főtárgyát nem érintette, kizárólag a perköltségre vonatkozó rendelkezés ellen nyújtotta be. Elsődlegesen a Pp. 383. § (1) és (2) bekezdése alapján a perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatását kérte, annak megállapítása mellett, hogy a felek perköltségüket maguk viselik. Másodlagosan, amennyiben az elsődleges kérelem nem megalapozott, úgy a perköltséget alperesenként legfeljebb 5.000.000 forintra kérte mérsékelni. Mindkét kérelme mellett kérte alpereseket felperes másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezni.

[10] Kérelmét azzal indokolta, a keresetet 2020. augusztus 10-én terjesztette elő, a perben ellenkérelmet az I., III. és IV. rendű alperesek terjesztettek elő, előadták, hogy a perbeli adásvételi szerződés a III. rendű alperes 2021. február 26-án kelt elállása folytán megszűnt, és ezáltal a per oka fogyottá vált. A felperes az adásvételi szerződés megszűnéséről csak az ellenkérelmekből értesült, és 2021. május 20-án kelt nyilatkozatával kérte a per megszüntetését, hivatkozva a Pp. 241. § (3) bekezdésére. Kifejtette, a per megszüntetéséhez alperesek teljesítése okán alperesek hozzájárulása nem szükséges, ekként a Pp. 85. § (2) bekezdése alapján a felperes perköltségét alperesek kötelesek állni.

[11] Előadta, ha ezen álláspontját a bíróság nem fogadná el, úgy értékelni kell azt a körülményt, felperesnek a per folytatása már nem áll érdekében, további eljárási cselekményekre már kizárólag alperesek miatt kerül sor. Alperesek a 2020. júniusi beadványaikkal vitatták a felperesi kérelmet. Utaltak arra, a per megszüntetéséhez kell a hozzájárulásuk, de azt nem adták meg. A felperes előadta továbbá, 2021. november 17-én egy perfelvételi, 2022. február 2-án egy érdemi tárgyalásra került sor. Figyelemmel arra, hogy a per tárgyát képező adásvételi szerződés már megszűnt, így a tárgyalásokon érdemi előrelépés nem történt. A felek fenntartották a korábbi kérelmet. A felperesi permegszüntetési kérelem 2022. február 2-án a tárgyaláson elutasításra került. Ezt követően született meg az elsőfokú ítélet.

[12] A felperes kiemelte, II. rendű alperes a perben beadványt és perköltségigényt nem terjesztett elő. Hivatkozott arra, alperesek perköltségigényüket a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletre alapították, a 3. § (6) bekezdése lehetővé teszi a mérséklést. Az ítélet mérséklést tartalmazott, de a per összes körülménye alapján a megállapított perköltség így is eltúlzott, indokolt annak mérséklése, az akként is történhet, hogy a felek saját költségeiket viselik. Sem a feleknek az ügy érdemére is kiható magatartásai, sem a per érdemi, perbeli eljárási cselekményei nem igazolták az átlagos perköltséget számottevően meghaladó perköltség megítélését. Kizárólag alperesek akarták a per folytatását, a per alperesek által is elismerten okafogyottá vált, az ellenkérelem benyújtását megelőzően felperes csak alperesi ellenkérelemből értesült az adásvételi szerződés megszűnéséről. Felperes megismételte, a Pp. 241. §-ára hivatkozott, ha hamarabb értesül az adásvételi szerződés megszűnéséről, már korábban elállt volna. Erről alperesek nem értesítették korábban, felperes alperesek magatartása okán került abba a helyzetbe, hogy az elálláshoz alperesek hozzájárulása kelljen. Több, mint 8 hónapig azért volt folyamatban még a per, mert alperesek nem járultak hozzá a per megszüntetéséhez. Utalt ebben a körben a Pp. 86. § (2) bekezdésére, hivatkozott eseti döntésekre. Az adásvételi szerződés megszűnését követően már a kereseti kérelmek nem foghattak helyt.

[13] Állította, a per már csak alperesek akaratából folyt, ezért a 40.000.000 forintos perköltség eltúlzott. A per tárgya jogkérdés volt, III. rendű alperes perfeljegyzés elleni fellebbezése mellett alperesek részéről egy-egy ellenkérelem és a permegszüntetési kérelemhez kapcsolódó beadványok születtek. A jogkérdések már megválaszolásra kerültek az adásvételi szerződés megszűnésével, bizonyítási eljárásra már nem volt szükség. A feleknek a permegszüntetés tárgyában volt iratváltásuk, de a per érdemét illetően már érdemi előrelépés nem történt. Alperesek fejenként legfeljebb harminc oldalnyi beadványt írtak, a II., IV. rendű alperes ennél lényegesen kevesebbet. A II. rendű alperes csak, mint a III. rendű alperes kisebbségi tulajdonosa volt érintett, a IV. rendű alperes pedig előadta, a perben vitatott alperesi magatartásokról a pert megelőzően nem tudott, így a felek érintettsége eltérő volt. II-III. rendű alperesek jogi képviselője is ugyanaz volt. A perben alperesek érvelése az volt, hogy a per számukra indokolatlan plusz költséget és kárt okozott, de ezek nem vehetők figyelembe. A pertárgyérték alapjául egy adásvételi szerződés szolgált, amely az ellenkérelem benyújtása előtt megszűnt.

[14] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperes másodfokú perköltség fizetésére kötelezését kérte. Ismertetve az ítéletet és a fellebbezést, hivatkozott arra, nincs jogszabályi alapja a perköltség mérséklésének a felek közti perköltség-megosztással. Az elsődleges fellebbezési kérelem értelmezhetetlen a Pp. 83-93. §-ai keretei között, jogszabályhelyre felperes maga sem hivatkozott. A felperes a perköltség viselését és a perköltség mérséklését illetően összemosza a jogintézményeket. Ez két különálló jogintézmény, a perköltség viselésénél a Pp. 83. § (1) bekezdése az általános szabály.

[15] Alkotmánybírósági határozatot idézve utalt arra, aki mást indokolatlanul, alaptalanul, jogalap nélkül perre kényszerít, viselni köteles a másik összes ezzel kapcsolatos költségét, és olyan helyzetbe kell hoznia a perre okot nem adó másikat, mintha vele szemben jogszerűen járt volna el. Utalt a speciális perköltségviselési szabályokra.

[16] Kifejtette, perköltség mérséklésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján van lehetőség. Ez csakösszegezésűséget jelent, a Pp. arra nem ad lehetőséget, hogy a feleket a bíróság a saját költségeik viselésére kötelezze a pereszes fél terheinek csökkentése érdekében. Eseti döntést jelölt meg ebben a körben. Utalt arra is, az I. rendű alperes jogi személy joggyakorlásával okozott költségek nem minősülhetnek szükségtelen perköltségnek. Utalt a Pp. 86. § (2) bekezdésére, a jogszabályhely miniszteri indokolására, illetve eseti döntéseket hozott fel a rosszhiszemű és célszerűtlen pervittel okozott költségek meghatározása körében. Utalt arra, az alpereseknek az elálláshoz való hozzájárulása megtagadása nem minősül a Pp. 86. § (2) bekezdése szerinti szükségtelen költségek okozásának. Az ítélet megváltoztatásának a Pp. 86. § (2) bekezdése folytán nincs helye.

[17] Kitért arra, az I. rendű alperesnek jogi érdeke fűződött ahhoz, hogy az ellene indított per jogerős érdemi elbírálást nyerjen. Hivatkozott a perelözményekre, illetve az általa cáfolt felperesi jogi érvelésre, a saját korábbi nyilatkozataiban írtakra és arra, a permegszüntetés iránti kérelem elutasításra került. A végzés ellen felperes nem fellebbezett. Megalapozatlan a szükségtelenül okozott költségekre való felperesi hivatkozás is.

[18] A perköltség mértéke sem eltűzött, a további mérséklés nem indokolt. A pertárgyértéket maga a felperes jelölte meg, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése a bíróság által alkalmazott módon a perköltség mérséklését eredményezte, alperesenként több, mint 190.000.000 forint összegű perköltséget 10.000.000 forintra mérsékelte a bíróság. A további mérséklés nem indokolt, a kereset megalapozatlan volt. Utalt a per kiemelt jellegére.

[19] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a felperesi fellebbezés elutasítását és felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Csatlakozott III. rendű alpereshez és támogatta az általa előadott ellenkérelmet, azzal, a saját álláspontja szerint is az alperesek a per során nem okoztak szükségtelen perköltséget, a fellebbezés alaptalan. A II. rendű alperes részvétele a perben felesleges volt, a perköltségét a felperes szükségtelenül okozta. Értelmezhetetlen volt a tūrésre irányuló keresete. Tényszerűen hamis állítást tett a felperes, mikor azt állította, hogy II. rendű alperes a perben beadványt nem terjesztett elő és perköltség-igényt nem számított fel. A II. rendű alperes 2021. február 9-én írásbeli ellenkérelmet terjesztett elő, illetve 2021. november 10-én beadványt, 2022. február 1. napján pedig költségjegyzéket nyújtott be. Ezekről a felperesnek is tudnia kellett.

[20] A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását, az ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, alperesek perköltségét kizárólag felperesnek kell viselnie. Utalt a Pp. 83. §-ára, 85. §-ára és arra, érdemi ítélettel zárult az eljárás. Még permegszüntetés esetén is felperesnek kellene viselnie alperesek perköltségét, kivéve, ha a felperes a keresettől azért állt el, mert alperes a keresetet teljesítette. Utóbbit állította a felperes, ezt alperesek vitatták, és a felperesi érveket az elsőfokú bíróság sem osztotta. A Pp. 86. § (2) bekezdése alapján sincs helye az ítélet megváltoztatásának, a Pp. 241. § (2) bekezdését is félreértelmezi a felperes, példákat sorolt fel a III. rendű alperes eseti döntésekkel, a szükségtelenül okozott költségek körére. Állította, a Pp. 86. § (2) bekezdését megszorítóan értelmezi a gyakorlat. Nem tartozik ebbe a körbe, ha alperes a permegszüntetéséhez nem járul hozzá. Rögzítette, az elsőfokú eljárásban kizárólag felperes okozott szükségtelen költségeket, felperes számára is tudott módon nyilvánvalóan alaptalan keresetet nyújtott be. A felperesnek egyébként a máltai döntés kézhezvételekor már el kellett volna állnia. Érthetetlen az I-II. rendű alperesekkel szembeni kereset előterjesztés is, a perköltség legnagyobb része az elállás bejelentése előtt merült fel. Hivatkozott arra is, alperesek nagyban hozzájárultak a per minél hamarabbi lezárásához. Három alperes külföldi székhelyű, részükre a keresetlevelet nemzetközi jogsegély útján kellett volna kézbesíteni, amely meglehetősen időigényes lett volna. Ennek elejét vették alperesek azzal, hogy amint a perről a perfeljegyzés után tudomást szereztek, magyar jogi képviselőket bíztak meg. A perköltség további mérséklésének nincs helye, az elsőfokú bíróság már jelentős mérséklést alkalmazott. A pertárgyérték alapján számított ügyvédi munkadíj hozzávetőlegesen 190.000.000 forint lett volna. A megállapított perköltség arányos a per során végzett ügyvédi munkával, nincs helye további mérséklésnek. Az ügy komplex öt fél részvételével zajló, számos máltai és magyar eljárási és anyagi jogi kérdést is érintő ügy. Felperes nemcsak több érdemi keresetet, hanem három ideiglenes jogvédelem iránti kérelmet is előterjesztett. A per nem egyszerű megítélésű, számottevő jogi munkát igényel, kiemelten magas, több mint 10 milliárd forintos pertárgyértékkel.

[21] A IV. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte elutasítani a felperes fellebbezésében szereplő mindhárom kérelmet. A felperesi kereset és előadás ismertetése után előadta, a peres eljárásban a perfeljegyzés elrendelésekor értesült csak részlegesen arról, milyen perek voltak Máltán a felek között. A III-IV. rendű alperes között adásvételi szerződés kötött, folyamatban volt a földhivatali eljárás, az előleg kifizetése megtörtént, és a végösszeg kifizetése érdekében banki hitel-folyamatok indultak. A perfeljegyzés miatt azonban gyakorlatilag a hitelfelvétel ellehetetlenült. A felperes a perfeljegyzéssel, illetve a perindítással kárt okozott IV. rendű alperesnek. Utalt arra, attól függően, hogy ki okozta a kárt, különböző pereket kell később indítani.

[22] A IV. rendű alperes az elállási kérelemhez nem járult hozzá, hitelezői kérelmére az kellett, hogy a per érdemben, érdemi döntéssel záruljon le. Előadta, nem igaz, hogy alperesek hozták abba a helyzetbe felperest, hogy ne tudjon elállni. A máltai bíróság által csatolt végzésből már jóval az ellenkérelem előtt, gyakorlatilag 2020 szeptemberében értesült a felperes arról, hogy az adásvételt engedélyezi a máltai bíróság. Ekkor már elállhatott volna. Ekkor a jogügylet is létrejöhetett volna és nem történik károkozás. Felperes hiányosan adott be kérelmeket, annak tudatában, hogy a földhivatali eljárás lefolytatására nyitva álló határidő letelik. Az időhúzás nem alpereseknek felróható. Felperes egyebekben olyan érveket hozott elő, melyet korábban az elsőfokú bíróság már elutasított.

[23] Az ítéletet és indokolását elfogadta, a felperes mindössze minél kisebb perköltséggel kívánja zárni a pert. A felperes adott a perbeli cselekményekre okot, ha nincs a per, nincs perköltség, ha a máltai végzés után eláll, nincs ellenkérelem sem. Egyezséget sem próbált megkötni alperesekkel.

[24] A perköltség kalkulációval kapcsolatban az ügyvédi munkadíjat, mivel erre lehetőség van, az IM rendelet felső határához igazította, a felperesnek kalkulálnia kellett a perköltséggel, a perköltség kiugróan magas minősítése sem helytálló. Előadta, az összes perköltség-igénye 217.716.000 forint lehetne, a pertárgyérték, illetve 15 havi kézbesítési díj alapján a perköltség nem kiugróan magas, hanem alacsony. A IV. rendű alperes ezzel együtt elfogadta a megítélt perköltséget, kérte annak jóváhagyását és kérte a perköltség megfizetésére kötelezni a felperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján, vitatva a felperes által leírtakat, alperesi jogi képviselői munka tekintetében. Utalt a jogszabály elavultságára, az ügyvédi képviselőt ellátásával kapcsolatos gyakorlatra, a saját tevékenységére, azzal, a jelen per nem egy átlagos per volt, többórás egyeztetéseket igényelt, külön szervezés után. A per nemcsak 20-30 oldal megírásáról szólt. Felperes ok nélkül perelt, nem számolhatott azzal, hogy a költségeket nem kell viselnie. A mérsékléssel az elsőfokú bíróság már élt, az eredeti perköltség kérelmet annak 4,9 %-ára mérsékelte. Utalt a jelen ügy jelentőségére.

[25] A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

[26] Felperes a keresetet elutasító rendelkezés ellen nem fellebbezett, a fellebbezése a per főtárgyát nem érintette, kizárólag az alperesek javára perköltség fizetésére kötelező rendelkezés megváltoztatását kérte, elsődlegesen a Pp. 383. § (1) és (2) bekezdésre hivatkozva. Elsődleges kérelme a perköltség viselése alóli teljes mentesítésére, másodlagos kérelme az elsőfokú bíróság által megállapított elsőfokú perköltség 5-5.000.000 forintra történő mérséklésére irányult. Kérte alpereseket másodfokú perköltség megfizetésére kötelezni.

[27] A Fővárosi Ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletnek a per főtárgyára vonatkozó, a keresetet elutasító, jogerőre emelkedett rendelkezését nem érintette, az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelmek korlátai között bírálta felül. A fellebbezett, az elsőfokú perköltség fizetésével kapcsolatos rendelkezés kapcsán megállapította, az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség mérséklése, illetve a felperes elsőfokú perköltség megfizetése alóli teljes mentesítése sem indokolt, az alábbiak folytán.

[28] A jelen ügyre alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint törvény eltérő rendelkezése hiányában a pernyertes fél perköltségét a pereszes fél téríti meg.

[29] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, illetve a b) pont szerint a fél által ügyvédje részére költségtérítésként megfizetett, indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel.

A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

[30] A 3. § (1) bekezdése szerint a fél a 2. § (1) bekezdés a) pontjától eltérően a munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével is felszámíthatja. A (2) bekezdés a) pont szerint 10.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a a munkadíj, de legalább 10.000 forint, a b) pont szerint 10.000.000 forint feletti, de 100.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10.000.00 forint feletti összeg 3 %-a, és a c) pont szerint pedig 100.000.000 forintot meghaladó pertárgyérték esetén a b) pontban meghatározott munkadíj és a 100.000.000 forint feletti összeg 1 %-a, de legalább 1.000.000 forint.

A (6) bekezdés szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat – különösen az ügy bonyolultsága esetén – a (2)-(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

[31] Az elsőfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése rendelkezésével indokolta a perköltségről való döntését, mérlegeléssel mérsékelve alperesek perköltségét, tekintetbe vette a pertárgyértéket és azt, hogy a per folyamán az ellenkérelem előterjesztését követően a felperes elállt a keresetétől, így további érdemi előkészítő irat nem vált szükségessé.

[32] Az elsődleges fellebbezés körében a Fővárosi Ítéltábla utal arra, a felperes teljes egészében pervesztes lett.

[33] A Pp. 86. § (2) bekezdése szerint az a fél, aki egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez, egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul késedelmeskedik, valamely hatánapot vagy határidőt mulaszt vagy más módon, akár a perben akár azt megelőzően az ellenfélnek feleslegesen, a perköltség körébe tartozó költséget okoz, ezek megtérítésére a per eredményére tekintet nélkül köteles.

[34] Az alpereseknek a Pp. 241. § (2) bekezdése egyértelmű jogot biztosít arra, hogy amennyiben a felperes a keresetétől az írásbeli ellenkérelem előterjesztését követően áll el, az elálláshoz ne járuljanak hozzá. A hozzájárulás megtagadásának törvényben biztosított lehetősége folytán fel sem merülhet, hogy a hozzájárulás hiánya szükségtelen perköltség okozásnak minősülne. Az a körülmény, hogy az alperesek a keresettől elálláshoz nem járultak hozzá, nem vonható a Pp. 86. § (2) bekezdése körébe.

Tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy az alperesek magatartása folytán nem volt lehetősége a keresettől az írásbeli ellenkérelme előterjesztését megelőzően elállni. A költsége nem az alperesek magatartása, hanem a saját perindítása folytán merült fel, figyelemmel arra is, hogy az ingatlan 2021.03.03. keltezésű E-hiteles tulajdoni lapja már az alperesek írásbeli ellenkérelmének előterjesztését megelőzően tartalmazta a tulajdonjog bejegyzés iránti kérelem visszavonásának tényét.

Mindezekre figyelemmel megalapozatlanul állította a felperes, hogy alpereseknek lenne szükséges viselni annak jogkövetkezményét, hogy a per megszüntetéséhez nem járultak hozzá.

[35] A fellebbezésben írtakkal szemben, az alperesek jóhiszemű joggyakorlás követelményével ellentétben nem álló nyilatkozatai nem minősülnek a Pp. 86. § (2) bekezdése szerint, alperesek saját jogi érdeküktől vezérelve tettek nyilatkozatot, nem járulva hozzá a felperes által kért permegszüntetéshez.

[36] A pertárgy értékét a felperes valamennyi alperes vonatkozásában 19.374.696.000 forintban határozta meg, a kereseti kérelem mellett ideiglenes intézkedés, biztosítási intézkedés és perfeljegyzés iránti kérelmet is előterjesztett. E kérelmei sem vezettek eredményre, végső soron elutasításra kerültek.

[37] A Fővárosi Ítéltábla a másodlagos fellebbezési kérelem tekintetében utal arra, a fellebbezés részben iratellenes, alperesek perbeli cselekményeit illetően részben téves. A felperes a terhére megállapított perköltséget kiugróan magasnak, ugyanakkor alperesek – számszaki levezetéssel – kiugróan alacsonynak tartották. Ebben a körben pedig a Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, amennyiben az elsőfokú bíróság a megállapítható ügyvédi munkadíjhoz képest jelentős mérséklést alkalmaz, a másodfokú eljárásban további mérséklésnek csak igen kivételes esetben, rendkívül korlátozottan van helye.

[38] A fellebbezésben hivatkozottakkal ellentétben II. rendű alperes írásbeli ellenkérelmet és további beadványt is előterjesztett. Az alperesi perbeli érintettségét illetően maga a felperes adta elő a keresetlevelében, hogy az I. rendű alperesnek a III. rendű alperesi társaságban 90 %-os részesedése van, II. rendű alperesnek 10 %-os részesedése van a III. rendű alperesi társaságban, a III. rendű alperes tulajdonában áll a Alperes3 épülete, a IV. rendű alperes pedig a Alperes3 adásvételi szerződésben szereplő vevő. Felperes keresetlevelében alpereseket egyetemlegesen kérte marasztalni a perköltségében. A felperes kérelmei kapcsán az alperesek nyilatkoztak. A perfeljegyzést elrendelő végzés ellen a III. rendű alperes fellebbezett, de ugyanakkor a fellebbezésére I., II. és IV. rendű alperes is

nyilatkozott, észrevételt tett. A felperesi perfeljegyzési kérelem megalapozatlanságát illetően pedig utal a Fővárosi Ítéltábla a 2021. március 30-i keltű 16.Gpkf.43.255/2021/2. számú végzésre. Az alperesek a felperesi permegszüntetési kérelemre is nyilatkoztak. Jogi érdekük fűződött ahhoz, hogy a per érdemi határozattal fejeződjön be, a felperesi permegszüntetési kérelemre az elsőfokú bíróság a 2022. február 2-án kelt 6.G.41.318/2020/94-I. számú végzése az irányadó.

[39] A pertárgyérték kiemelkedően magas voltára, a jogi képviselők pertárgyértékhez igazodó, fokozott felelősségére, az ügy tárgyi súlyára, a három külföldi székhelyű alperes perlésére, a terjedelmes, nemzetközi elemeket is tartalmazó iratanyagra, az ezek áttanulmányozásához, a felek közötti egyeztetésekhez szükséges idő-ráfordításra, az előterjesztett beadványok tartalmára, szakmai színvonalára figyelemmel a megállapított perköltség, a kifejtett jogi képviselői munkához viszonyítva, egyik alperes tekintetében sem minősül eltúlzottnak.

[40] Mindezen körülményeket értékelve a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[41] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest alperesek javára a másodfokú eljárással kapcsolatos ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére. A perköltségek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapította meg, figyelemmel a fellebbezés tárgyára, az alperesek által külön-külön benyújtott ellenkérelemre, továbbá arra, az I. rendű alperes jogi képviselője áfa fizetésre köteles, a II-III-IV. rendű alperesek jogi képviselői nem tartoznak áfakörbe.

Budapest, 2022. július 6.

dr. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: